

2 Μαρτίου 2013

Αρετές και πνευματικές εμπειρίες στην μοναχική πορεία

(1)

[Ορε](#)

«...Δέν έχω την

ευφράδεια του λόγου...

τα ταπεινά αυτά λογάκια που λέω,

τα λέω άπ' την καρδιά μου...».

(Γερ. Μακρίνα, Διακαινήσιμος 1989)

Η Γερόντισσα Μακρίνα εκοσμείτο με πλείστες αρετές που επήγαζαν από την Χριστοκεντρική βιοτή της και από την γνήσια ασκητική πολιτεία της, αλλά ιδιαιτέρως διεκρίνετο για την εγκάρδια φιλοξενία και την ελεημοσύνη. Βοηθούσε αφανώς και στήριζε ποικιλοτρόπως πολλούς πονεμένους αδελφούς μας που ευρίσκοντο σε ανάγκη και δυσχέρεια. Διαρκώς μας νουθετούσε περί ελεημοσύνης: «Η Παναγία δεν αφήνει. Δίνεις ένα, εκατό δίνει η Παναγία. Όταν έχουμε αυτή την πίστι! Ό,τι δίνουμε από το σπίτι της Παναγίας, είναι όλα ευλογία της Παναγίας. Γι' αυτό λοιπόν η Χάρι της Κυρίας Θεοτόκου μας ενισχύει και μας βοηθάει».

Όταν ζυμώνανε οι αδελφές, είχε πάρα πολύ μεγάλη χαρά να δίδη ως ευλογία ζυμωτό ψωμί. Κάποτε στον Εσπερινό του Σαββάτου της Τυρινής είχε έλθει μία οικογένεια και η Γερόντισσα, όταν την κατευώδωνε, είπε σε μία μοναχή να τους δώση ένα καρβέλι ψωμί, καίτοι η υπεύθυνη αδελφή την είχε ενημερώσει ότι ήταν το τελευταίο και δεν υπήρχε χρόνος να ζυμώσουν άλλο, διότι θα άρχιζε η Καθαρά Εβδομάδα. Η Γερόντισσα είχε πλήρη εμπιστοσύνη ότι η Παναγία θα οικονομούσε το Μοναστήρι Της και έτσι το τελευταίο καρβέλι δόθηκε. Μετά το Απόδειπνο, και ενώ είχε κλείσει η πύλη της Μονής, κάποιος κτυπούσε το κουδούνι επιμόνως. Ήταν ένας αρτοποιός, γνωστός της Μονής, ο οποίος είχε φέρει ένα αυτοκίνητο φρέσκα ψωμιά. Ήταν τόσο μεγάλη η ποσότητα, ώστε οι αδελφές το έκαναν παξιμάδι και πέρασαν με αυτό όλη την Μεγάλη Τεσσαρακοστή. [\(περισσότερα...\)](#)